

عنوان مقاله:

نقش مذهب در سلامت روان با رویکرد برنامه ریزی محیط شهری

محل انتشار:

کنفرانس ملی سلامت اجتماعی در شرایط بحران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

اسمعیل دلیر - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

قرن ها است که رابطه دین و سلامتی روانی شهروندان مورد بحث بوده است. سلامت روان فقط مربوط به عدم وجود اختلالات روانی نیست، بلکه یک امر اساسی برای سلامتی است در واقع، هیچ سلامتی بدون سلامت روان وجود ندارد، سلامت روان با تعدادی از عوامل اقتصادی اجتماعی، بیولوژیکی و محیطی تعیین می شود. استراتژی ها و مداخلات بهداشت عمومی بین بخشی و مقرون به صرفه برای ارتقا سلامت روان وجود دارد و بهداشت روان بخشی جدایی ناپذیر و مولفه اساسی سلامتی است. سلامتی وضعیت کامل جسمی، روحی و اجتماعی است و نه تنها عدم وجود بیماری و نقص جسمی در واقع سلامت روان وضعیت رفاهی است که در آن فرد به توانایی های خود پی می برد، می تواند فشار زندگی روزمره را تحمل کند، مثمر ثمر باشد و به جامعه خود کمک کند. از این نظر سلامت روان پایه رفاه فرد و عملکرد موثر یک جامعه است. لذا توجه به حفظ سلامت روانشناختی مستلزم توجه به دنیای درونی فرد است. نظیر آگاهی از توانایی های فرد، نگرش به دیگران، نسبت به جهان و رویدادهای اجتماعی است، از اینرو سلامتی روانی براری توانایی جمعی و فردی ما به عنوان انسان هوشمند برای تفکر، نشان دادن احساسات، برقراری ارتباط با یکدیگر، تامین معاش و لذت بردن از زندگی ضروری است. با توجه به این واقعیت، ارتقا، محافظت و بازبایی سلامت روان می تواند از نظر فردی و اجتماعی در سراسر جهان از اهمیت حیاتی برخوردار شود. بدین ترتیب روانشناسی مذهبی موضوعی است که قدمتی تاریخی دارد، ولی امروزه بیشتر مورد توجه پژوهشگران واقع شده است. مذهب به عنوان مجموعه ای از اعتقادات، بایدها، نبایدها و نیز ارزش های اختصاصی و تعمیم یافته، از موثرترین تکیه گاه های روانی به شمار می رود که قادر است به زندگی معنا بخشیده و در شرایط خاص فرد را از تعلیق و بی معنایی نجات دهد تاکید اصلی این مقاله نیز بر این مبنا قرار دارد.

کلمات کلیدی:

سلامت روان، مذهب، اسلام، برنامه ریزی محیط شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140373>

